

den højtærede Finansministers Bestræbelser gaar jo ud paa at sætte Gang i Maskineriet, og jeg haaber, at det ogsaa sker indenfor Administrationsgrenene. Derfor har jeg foreslaaet denne lille Ændring, som man vel neppe kan have nogen Betænkelighed ved at gaa med til.

§ 24 har jeg stillet Ændringsforslag om at lade udgaa. Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at han ikke kunde tiltræde dette Ændringsforslag, hvorved Forbudet mod Hjemmearbejde bortfalder. Jeg maa sige, at det forstaar jeg ikke ganske, idet jeg mener, at der er visse Dele af Arbejdet, som meget vel kan foregaa udenfor Fabrikkerne, og som, naar det skal foregaa paa Fabrikken, vil betyde en Belastning for Forbrugerne, som er ganske unødigt for at holde Kontrol. Naar Overrulning af Cigarer udenfor Fabrikkerne forbydes, vil dette betyde en ikke ringe Belastning for Forbrugerne. Der skal skaffes Fabrikslokaler, og hver Plads koster Penge, og Forbrugerne skal i sidste Instans betale. Denne Overrulning er en Virksomhed, som efter min Mening meget godt kan foregaa i Hjemmene, da der er den fuldstændigste Kontrol med, hvor mange Vikler der hver Dag udleveres fra Fabrikken til Overrulning hjemme. Venstre plejer ellers altid at hævde, at de vil værne Arbejdets Frihed. Her vil man tage Brødet væk fra en Række Mennesker, som gennem mange Aar har ernæret sig ved denne Virksomhed, en hel Del Kvinder har ernæret ikke blot sig selv, men ogsaa Børn ved at foretage en saadan Overrulning i Hjemmene, med hvilken der er den fuldstændigste Kontrol. Jeg begriber ikke Venstres Stilling her, og det er der neppe heller nogen anden, der gør. Man har vel fulgt Raad, som man har faaet fra anden Side, uden at overveje Konsekvenserne deraf.

At jeg ikke kan tiltræde første Afsnit af § 24, kan ikke forbavse ærede Medlemmer. Min Stilling til dette Spørgsmaal vil være kendt her i Tinget. Jeg mener, at før man kan bestemme, at naar en Mand er Bogholder paa en Cigarfabrik, er det hans Hustru forbudt at drive en Cigarforretning, maa man tage en anden Stilling til Tjenestemændenes Driven Forretninger end den, man hidtil har indtaget; men Lovforslaget herom blev, da det for en 14 Dage siden var til Behandling her, lagt i et Begravelsesudvalg.

At jeg har stillet Forslag om, at § 26, sidste Punktum, udgaar, kan neppe forekomme noget Medlem urimeligt. De statistiske Oplysninger, der skal bruges, maa

Administrationen selv skaffe sig, da hele Materialet afleveres hver tredje Maaned til Administrationen. Det forekommer mig ikke, at Administrationen kan lægge saadanne Byrder paa de enkelte erhvervsdrivende. Det er ikke for Fornøjelsens Skyld, Statistikken skal føres, og har man Brug for den i Inspektoratet for Tobaksbeskatningen, maa man virkelig antage nogle Toldere til at gøre dette Arbejde og ikke lægge det over paa de enkelte erhvervsdrivende og saa sige, at denne Lov administreres saa billigt, medens det i Virkeligheden er en Lov, der er urimelig dyr for den enkelte Virksomhed.

Med Hensyn til § 40 foreslaar jeg, at tredje Afsnit udgaar. Det angaar Efterbeskatningsafgiften. Dette Spørgsmaal er af principiel Natur, og det vil interessere mig meget at se, hvorledes dette høje Ting vil stemme over dette af mig udenfor Udvalget stillede Ændringsforslag. Vi fra vor Side mener, at denne Passus i Lovforslaget er af vidtrækkende Betydning. Dette udviklede jeg allerede ved Finanslovens første Behandling, og jeg skal derfor ikke gentage det her. Som jeg allerede privat har sagt til den højtærede Finansminister, tror jeg, det var rigtigt, om Skattesatserne administrativt var blevet sat i Gang den 4. Oktober, efter at Finansministeren havde søgt Bemyndigelse dertil. Det vilde indenfor Branchen være blevet hilst med Tilfredshed. Nu faar man en Efterbeskatning gennem 4—5 Maaneder, i hvilket Tidsrum loylydige Borgere har betalt efter de bestaaende Love, tilmed saaledes, at man mellem den 4. Oktober og 23. November end ikke havde nogen Kundskab om, hvilke de nye Satsers vilde blive. En saadan Efterbeskatning er af saa vidtrækkende Betydning, at det, som sagt, vilde være mig en Fornøjelse at se, hvorledes Tinget vil stemme om det vedkommende Ændringsforslag.

Jeg har stillet Forslag om, at sidste Stykke af § 41 udgaar i Henhold til de Lempelser, som jeg har foreslaaet. Hvis disse nemlig vedtages, vil man ikke fra Statens Side blive nødt til at yde Erstatninger. Vedtager Flertallet Lovforslaget under en anden Form, maa det derimod selv bære Ansvaret for, hvor mange Mennesker man ødelægger Erhvervet for. Man bestemmer da ogsaa Hjælpens Karakter og Omfang fra Statens Side. Jeg maa her gentage, hvad jeg hævdede ved første Behandling, at der maa ydes Hjælp til alle, hvis Erhverv ødelægges ved disse Kontrolbestemmelser. Man kan ikke nøjes med at give til dem, der ikke beskæftiger fremmed Arbejdskraft. — Jeg